

2. Drugi tožbeni razlog: Svet je kršil pravice tožeče stranke do obrambe, do poštenega sojenja in do učinkovitega pravnega varstva. Tožeči stranki ni bila niti sporočena niti vročena informacija o morebitnem obremenjujočem dokazu, ki je upravičeval ukrep, katerega posledice jo zadevajo. Svet tožeči stranki ni niti omogočil dostopa do svojih spisov niti ji ni posredoval zaprosenih dokumentov (vključno z natančno informacijo, ki se nanaša na posamezni subjekt in upravičuje izpodbijane omejevalne ukrepe) ali razkril morebitnih obremenjujočih dokazov. Svet je tožeči stranki zavrnil pravico do izjave, čeprav jo je tožeča stranka izrecno uveljavljala. Zgoraj navedene kršitve pravice tožeče stranke do obrambe, zlasti neobvestitev tožeče stranke o dokazu zoper njo, pomenijo kršitev pravice tožeče stranke do učinkovitega sodnega varstva.
3. Tretji tožbeni razlog: Svet je naredil očitno napako pri presoji s tem, da je za tožečo stranko sprejel omejevalne ukrepe. Razlogi, ki jih je Svet uporabil proti tožeči stranki, niso ustrezno obrazloženi. Svet tudi ni predložil niti dokazov niti informacij v podporo razlogom, ki jih je uporabil za upravičenje izpodbijanih omejevalnih ukrepov in ki temeljijo zgolj na trditvah.
4. Četrti tožbeni razlog: izpodbijani omejevalni ukrepi so nezakoniti zaradi napak pri presoji, ki jih je storil Svet, preden je navedene ukrepe sprejel. Svet ni pravilno presodil okoliščin zadeve, ampak se je omejil na upoštevanje priporočil UNESCA in na sprejetje predlogov držav članic.

—————

Tožba, vložena 15. marca 2013 – Iralco proti Svetu

(Zadeva T-158/13)

(2013/C 147/43)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Iranian Aluminum Co. (Iralco) (Tehran, Iran) (zastopniki: S. Millar in S. Ashley, Solicitors, ter M. Lester, Barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Sveta 2012/829/SZVP z dne 21. decembra 2012 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu, ter Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1264/2012 z dne 21. decembra 2012 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu, v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko, razglasita za nična; in,

— Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja štiri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom trdi, da Svet ni ustrezno in ne v zadostni meri obrazložil odločitve o njeni vključitvi na seznam.
2. Z drugim tožbenim razlogom trdi, da Svet ni spoštoval njene pravice do obrambe ter pravice do učinkovitega sodnega varstva.
3. S tretjim tožbenim razlogom trdi, da je Svet s tem, da je štel, da so bila izpolnjena nekatera merila za vključitev tožeče stranke na seznam, napravil očitno napako pri presoji.
4. S četrtem tožbenim razlogom trdi, da so bile z odločitvijo Sveta, o vključitvi tožeče stranke na seznam, neupravičeno in nesorazmerno kršene njene temeljne pravice, vključno s pravico do varstva lastnine, poslovne dejavnosti in ugleda.

—————

Tožba, vložena 15. marca 2013 – HK Intertrade proti Svetu

(Zadeva T-159/13)

(2013/C 147/44)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: HK Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Hong-Kong) (zastopniki: J. Grayston, Solicitor, P. Gjortler, G. Pandey, D. Rovetta, N. Pilkington in D. Sellers, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Sveta 2012/829/SZVP z dne 21. decembra 2012 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 356, 22.12.2012, str. 71) in Izvedbeno uredbu Sveta (EU) št. 1264/2012 z dne 21. decembra 2012 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 356, 22.12.2012, str. 55) razglasi za nična, kolikor izpodbijana akta vključujeta tožečo stranko, in
- Svetu naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka navaja pet tožbenih razlogov, ki se nanašajo na bistveno kršitev postopka ter na kršitev Pogodb in pravnih pravil v zvezi z njihovo uporabo: kršitev pravice do zaslišanja, kršitev obveznosti obveščanja, nezadostno obrazložitev, kršitev pravice do obrambe in očitno napako pri presoji.

Tožeča stranka meni, da Svet ni opravil zaslišanja tožeče stranke in ni izpolnil obveznosti v zvezi z obveščanjem tožeče stranke. Poleg tega naj Svet ne bi podal zadostne obrazložitve, kar naj bi se kazalo v tem, da Svet ni odgovoril na zahtevi tožeče stranke za dostop do dokumentov in za končno razkritje. S temi opustitvami naj bi Svet kršil pravico tožeče stranke do obrambe, ki ni mogla učinkovito ugovarjati ugotovitvam Sveta, saj s temi ugotovitvami ni bila seznanjena. V nasprotju s trditvami Sveta naj tožeča stranka ne bi bila „navidezno podjetje“ družbe National Iranian Oil Company (NIOC), vsekakor pa naj Svet ne bi utemeljil, da zgolj to, da je bila ustanovljena kot hčerinsko podjetje družbe NIOC, zadostuje, da bi s tem povzročila gospodarsko korist za iransko državo v nasprotju s ciljem izpodbijanih ukrepov. Dalje naj bi Svet jasno kršil pravico tožeče stranke do obrambe in nazadnje storil očitne napake pri presoji.

Tožba, vložena 15. marca 2013 – Bank Mellat proti Svetu

(Zadeva T-160/13)

(2013/C 147/45)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Bank Mellat (Tehran, Iran) (zastopniki: S. Zaiwalla, P. Reddy, F. Zaiwalla, Solicitors, D. Wyatt, QC, in R. Blakeley, Barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- člen 1(15) Uredbe Sveta (EU) št. 1263/2012 ⁽¹⁾ razglasi za ničen; in/ali
- člen 1(15) Uredbe Sveta (EU) št. 1263/2012 razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko; in
- za člen 1(6) Sklepa Sveta 2012/635/SZVP ⁽²⁾ razglasi, da se ne uporablja za tožečo stranko; in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov te tožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri razloge.

1. S prvim razlogom zatrjuje, da finančni embargo ni „potrebni ukrep“ in zato zanj po členu 215 PDEU ni nobene pravne podlage, saj ni razumno povezan z upoštevnim zunanjepolitičnim ciljem.
2. Z drugim razlogom zatrjuje, da je finančni embargo vsekakor nesorazmeren z zunanjepolitičnim ciljem, ki se ga naj bi uresničevalo, in zato zanj po členu 215 PDEU ni nobene pravne podlage.
3. S tretjim razlogom zatrjuje, da je finančni embargo v nasprotju s splošnimi načeli prava EU in zlasti členom 215(3) PDEU, da je v nasprotju z načeli sorazmernosti, pravne varnosti in nesamovoljnosti ter z zahtevo, da sankcije vsebujejo ustrezna pravna jamstva.
4. S četrtem razlogom zatrjuje, da finančni embargo krši lastninsko pravico tožeče stranke, njeno pravico do trgovanja, pravico do prostega pretoka kapitala in načelo sorazmernosti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1263/2012 z dne 21. decembra 2012 o spremembi Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 356, 22.12.2012, str. 34).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2012/635/SZVP z dne 15. oktobra 2012 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 282, 16.10.2012, str. 58).

Tožba, vložena 18. marca 2013 – Magic Mountain Kletterhallen in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-162/13)

(2013/C 147/46)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Magic Mountain Kletterhallen GmbH (Berlin, Nemčija); Kletterhallenverband Klever e.V. (Leipzig, Nemčija); Neoliet Beheer BV (Son, Nizozemska); in Pedriza BV (Haarlem, Nizozemska) (zastopniki: M. von Oppen in A. Gerdung, odvetnici)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Sklep Komisije C(2012) 8761 final z dne 5. decembra 2012 glede državne pomoči SA.33952 (2012/NN) – Nemčija, plezalne dvorane Deutscher Alpenverein, v skladu s členom 264(1) PDEU razglasi za ničnega;